Uit de oude schnauzerbladen deel 6 / September 1988

Wanneer gaat u naar de dierenarts?

Vandaag kreeg ik er weer een onder ogen: een uitgedroogde hond.
De baas dacht, dat de hond een griepje had (braken, diarree, hoesten) en vroeg om een homeopathisch anti-braak en diarree middel. Hij kon gelijk door naar de dierenarts. Nog afgezien van het feit dat een hond niet ontvankelijk is voor een griepvirus (hij kan wel kouvatten) moet men altijd de hulp van een dierenarts inroepen als de hond langer dan 24 uur overgeeft en/of diarree heeft.
Komen we gelijk op de vraag: wanneer bezoeken we de dierenarts.
Allereerst we maar enigszins twijfelen aan de gezondheid van de hond. Beter 5x voor niets naar de dierenarts dan1x te laat. Naar ik aanneem gaat ook iedereen meteen naar de dierenarts in geval van een noodtoestand zoals: shock, ernstige bloedingen, ademhalingsmoeilijkheden, stuipen, breuken, brandwonden, vergiftiging etc. blijven er natuurlijk legio gevallen over, waarbij twijfelde kop opsteekt, wel gaan – niet gaan. Een hond kan best eens geen trek hebben om te eten, op warme dagen drinkt hij misschien veel meer, hij kan zich verstappen waardoor hij een paar dagen niet zo goed loopt enz.
Daarom is het zo belangrijk dat u uw hond goed kent. Niet alleen voor u zelf, doch ook uw dierenarts zal veel aan uw opmerkingsgave hebben, om zijn diagnose te kunnen stellen. Immers, zeer veel hondenziektes beginnen met braken en of diarree; het kan dus zeer nuttig zijn, als u wat meer over uw hond kan vertellen. Diarree kan bijvoorbeeld veroorzaakt worden door:*a. infectie; b. vergiftiging; c. wormen; d. maagzweer; e. kanker; f. leverkwaal; g. slecht functioneren van de alvleesklier; h. voedsel allergie; i. bepaalde medicijnen (digitalis); j. kouvatten; enz.*
Zoals u ziet, heeft de dierenarts maar weinig houvast als u alleen vertelt dat de hond diarree heeft. Datzelfde geldt voor braken, ook dit kan talloze oorzaken hebben. Om u enig idee te geven; braken kan veroorzaakt worden door*: a. infectie; b. voedselvergiftiging; c. baarmoederontsteking; d. suikerziekte; e. maag/darmontsteking; f. shock; g. brandwonden (door pijn); h. kanker; i. vernauwing in de maag; j. verstopping; k. hernia; l. uitgezette slokdarm; m. kouvatten enz.*
Er kan dus van alles aan de hand zijn. Als u vermoedt, dat uw hond iets onder de leden heeft, doet u er goed aan op papier te zetten, waarom u dat denkt. Ik zal U een lijstje geven met algemene ziekte verschijnselen. Hoe meer symptomen des te waarschijnlijker is het dat uw hond echt wat mankeert en hoe langer u een bepaald symptoom (of symptomen) waarneemt, des te noodzakelijker is het de dierenarts te bezoeken.

De hond heeft / is :
- koorts
- duidelijk pijn
- gebrek aan belangstelling voor zijn omgeving
- slaapt veel meer
- gewichtsverlies
- rusteloos (buikpijn, schildklierafwijking)
- lusteloos
- niest/ hoest
- braken
- diarree
- afscheiding uit ogen, oren, schede, penis
- kreupel
- eet meer / eet minder
- drinkt meer / drinkt minder

- meer haaruitval
- wrijft, krabt, bijt herhaaldelijk
- ademt moeilijk
- slikproblemen, kwijlt veel
- plast moeilijk (veel, weinig, met bloed)
- neerslachtig
- ingezonken ogen, doffe vacht, geen huidelasticiteit
- blijft zeer lang in dezelfde ongewone houding liggen
- is ineens veel sneller moe

Zoals ik al eerden zei, het is echt niet zo erg, als uw hond 'ns niet eet, 'ns wat minder energiek lijkt, 'ns een dagje overgeeft of diarree heeft. Wij voelen ons ook wel eens niet zo lekker. Vaak gaat het juist om de combinatie van symptomen.
Behalve!; behalve als het om een ongeval gaat. Ik wil er met nadruk op wijzen, dat hele ernstige verwondingen soms met weinig uiterlijke verschijnselen gepaard gaan(haaruitval, bleke slijmvliezen) Na een ongeval moet u dus *ALTIJD* naar de dierenarts; ook als u denkt, dat het wel meevalt.

Bijna aan het einde van dit schrijven rest ons nog een vraag: Hoe ziet een gezonde hond eruit?
Een gezonde hond is alert wil graag uit, is niet te snel moe, heeft een gezonde glanzende vacht, heeft heldere schone ogen, heeft schone oren, loopt en rent soepel, heeft lichtroze slijmvliezen (uitgezonderd pigmentvlekken), hij eet en drinkt goed, t.o.v. de beweging die hij krijgt, is niet te dik of te dun, zijn adem ruikt fris, de urine +ontlasting zien er goed uit en tenslotte zijn ademhaling, hartslag en temperatuur normaal.
Indien uw hond niet aan bovengenoemde beschrijving voldoet, kan een bezoekje aan de dierenarts misschien nodig zijn. Overigens kan het geen kwaad, als u uw hond ouder dan 7 jaar, eens per jaar, b.v. tezamen me zijn inentingen, een medische check-up laat geven.

Schnauzer, een hond apart.
Toen ik het stukje van mevrouw Limburg las in het schnauzerblad van juni/juli j.l.(1988), schoot ik in de lach en ging ik in gedachte even terug naar 5 jaar geleden, toen ik mij voor het eerst met mijn middenslag reu op een cursus vertoonde. De opmerkingen waren niet van de lucht. Het varieerde van: "Wat een kleine Bouvier" en "Bent u er al achter wat voor kruising het is tot "Waar ben je in hemelsnaam aan begonnen" en "Pas maar op, straks is hij de baas, ik ken ze, rotzakken zijn het".
In de Harz in Duitsland werden subiet alle Ruwharige Teckels van de grond gehesen, als ik met Branie (mijn hond) in zicht kwam. Tot op vandaag echter, heb ik geen spijt van mijn keuze. Ik heb er echt een moordhond aan. Natuurlijk, het is een Schnauzer in hart en nieren, een temperamentvolle knaap, die goed onder de duim moet worden gehouden, niet slaafs, energiek, eigenzinnig en werkelijk hoog begaafd in het uitdenken van dingen om je duidelijk te maken wat hij bedoelt of om zijn zin te krijgen.

Een Schnauzer is inderdaad niet geschikt voor elk type baas/bazin, maar dat geldt evenzo voor de Rottweiler, de Dobermann, Boxer, Terriër, Mastino, Bouvier, Herder, Labrador etc.
Een Schnauzer heeft nu eenmaal andere karaktereigenschappen dan een Labrador of Herder, doch men moet niet vergeten, dat elke Schnauzer een individu is, die afgezien van de echte Schnauzertrekken, ook zijn eigen vreemde, leuke, vervelende karaktertrekjes vertoont. Het moet dus gewoon van het begin af aan klikken tussen hond en baas. En laten de onwetenden onder ons maar zeggen wat ze willen van een Schnauzer; ik ben het eens met mevrouw Limburg;
Eens een Schnauzer, altijd een Schnauzer

T.Y.de Kroon-Verkerk - Almere - Buiten